ΤΗ ΚΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Κατὰ πάντων Μακάριε, τῶν παθῶν ἐβασίλευσας, νόμω θείω μέγιστε, κρατυνόμενος, καὶ λογισμὸν αὐτοκράτορα, σαφῶς ποιησάμενος, καὶ γενόμενος Θεοῦ, παραστάτης ἐπάξιος, χρίσμα ἅγιον, ὑπεδέξω, καὶ ποίμνης προηγήσω, λογικῆς Ἀρχιερέων, καὶ Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ὡς κριὸν ἐκ ποιμνίου σε, Βασιλεῦ παμμακάριστε, βασιλεὺς παράνομος διεχώρισε, καὶ Βασιλέα κηρύττοντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν τυθέντα ὡς ἀμνόν, καὶ βροτούς διασώσαντα, θεασάμενος, κατασφάττει ἀδίκως προξενῶν σοί, οὐρανῶν τὴν βασιλείαν, καὶ αἰωνίζουσαν εὔκλειαν.

Ἐφ' ὑδάτων τὰς τρίβους σου, παραδόξως πεποίησαι, Βασιλεῦ ἀοίδιμε, μετὰ τέλος γάρ, ἀπορριφείς, ὡς προέφησας, συντόνως ὑπέπλευσας, καὶ τῇ πόλει σου σαυτόν, Ἀμασεία ἀπέδωκας, φόρτον τίμιον, ἀκαταίσχυντον πρέσβυν ἰαμάτων, ποταμὸν καὶ νοσημάτων, παντοδαπῶν καθαρτήριον.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον τῆς Ἑορτῆς

Καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς αὐτῆς

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α' Ἦχος β'
Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν

Τῷ Βασιλεῖ, τῶν οὐρανίων Δονάμεων, στεφηφορῶν παρίστασαι, πάσιν αἰτούμενος, Βασιλεῦ θεοφόρε, τοὶς πόθω σὲ τιμῶσι, χάριν καὶ ἔλεος.

Κατὰ παθῶν, τῶν τῆς σαρκὸς ἐβασίλευσας, καὶ βασιλέα ἄθεον, ἐγκελευόμενον, τὸν οὐράνιον Μάκαρ, ἀρνεῖσθαι Βασιλέα, σὺ κατεπάτησας.

Βασιλικῶν, φύλακα θείων προστάξεων, βασιλικῶς σὲ χρίσματι, θείω ἐπέχρισε, Βασιλεὺς ὁ τῆς δόξης, καὶ στέφει μαρτυρίου, Μάκαρ ἐκόσμησε.

Θεοτοκίον

Ἡ τῶν πιστῶν, καταφυγὴ Ἀειπάρθενε, ἡ κραταιὰ βοήθεια, τῶν προστρεχόντων σοί, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ βλάβης ἐναντίας, ἡμᾶς διάσωσον.

Ὠδὴ γ'
Ἐν πέτρᾳ μὲ τῆς πίστεως

Ἀγέλαις ἠριθμήθης τῶν πρωτοτόκων, θεούμενος μεθέξεσι θειοτάταις, καὶ βλέπων καθαρώτερον τοῦ Δεσπότου, τὴν ὡραιότητα, Μάρτυς ἀήττητε, Βασιλεῦ θεόσοφε, καὶ μακάριε.

Αἱρέσεων διέλυσας τὸν χειμῶνα, τὴ θέρμη τῶν πανσόφων σου διδαγμάτων, εἰδώλων διεσκέδασας τὴν ὁμίχλην, φωτὶ τῶν ἄθλων σου, διὸ μὲ φώτισον, Βασιλεῦ μακάριε, τὸν τιμῶντά σε.

Ψυχόλεθρον Γλαφύρα φυγοῦσα βόθρον, λιμένα σωτηρίας σὲ Πάτερ εὗρε, διὸ καὶ νυμφευθεῖσα Χριστῷ τῶ Κτίστη, χαίρει κραυγάζουσα, Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Ἐκύησας τὸν ἄναρχον Βασιλέα, ἐκ σοῦ Παρθενομῆτορ ἀρχὴν λαβόντα, αὐτὸν οὖν ὡς φιλάνθρωπον ἐκδυσώπει, σῶσαι τοὺς δούλους σου, πάσης ἐκ θλίψεως, καὶ ἐχθρῶν ἁλώσεως, παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐν πέτρᾳ μὲ τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε».

Κάθισμα Ἦχος γ'

Θείας πίστεως

Ζάλην ἄθεον, εἰδώλων πλάνης, ἐκφευξάμενος, Ἱερομύστα, διὰ δὲ ξίφους θαλάσση ποντούμενος, πρὸς τὸν ἀκύμαντον ὅρμον κατήντησας, καὶ αἰωνίως ἐν τούτῳ γηθόμενος, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Ὠδὴ δ'

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου

Ἱέρευσας, σεαυτὸν ὡς ἀρνίον πανάμωμον, τυθεὶς Παμμακάριστε, καὶ ταὶς ῥοαὶς τῶν αἱμάτων σου, θάλασσαν ἐξήρανας, τῆς πονηρᾶς ἀθεϊας θεία χάριτι.

Βασίλειον, ἐπιχρώσας ἐσθῆτα τοὶς αἵμασι, καὶ νίκης διάδημα, τὴ κεφαλὴ περιθέμενος, χαίρων προσεχώρησας, εἰς τὰ βασίλεια Πάτερ τὰ οὐράνια.

Ὁσίως σου, καὶ δικαίως ποιμάνας τὸ ποίμνιον, εἰς μάνδραν εἰσήλασας, τὴν ἐπουράνιον Ὅσιε, ἔνθα τῆς ἀθλήσεως, περικοσμούμενος στέφει προσεχώρησας.

Θεοτοκίον

Πανύμνητε, τῶν ἀνθρώπων ἑτοίμη βοήθεια, τὰ ἄγρια κύματα, τῶν πειρασμῶν καταπράϋνον, σώζουσα τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπηρείας προστασίαις σου.

Ὠδὴ ε'

Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει

Τῶ φωτισμῶ, τῆς του Πνεύματος αἴγλης λελαμπρυσμένος, σκότος ἀπεμείωσας ἀθεϊας, ἱερομύστα, καὶ πολλοὺς συσχεθέντας, τὴ ὁμίχλη τῆς ματαιότητος, πρὸς τὰς οὐρανίους, μονὰς καθωδήγησας.

Φύλαξ Θεοῦ, προσταγμάτων ὑπάρχων ἐν φυλακῇ τε, ἔνδον καθειργμένος ὑπὸ ἀθέων, ὁρᾷς τὸ μέλλον, ἐπὶ σοὶ θεῖον τέλος, δι' Ἀγγέλου ἐκδιδασκόμενος, Ἱερομαρτύρων, κρηπὶς καὶ ἑδραίωμα.

Θαῦμα φρικτόν, ἐν τῇ σὴ τελειώσει πάσιν ὡράθη, ξίφει γὰρ ἡ κάρα σου ἐκτμηθεῖσα, Ἱερομάρτυς, καὶ θαλάσση βληθεῖσα, συνηρμόσθη τῶ θείω σκήνει σου, δῶρον τοίς ποθοῦσι, δοθεῖσα θεόσδοτον.

Θεοτοκίον

Πόλις Θεοῦ, περὶ ἧς ἐλαλήθη δεδοξασμένα, ταύτην σου τὴν πόλιν καὶ πᾶσαν χώραν, ἀπὸ κινδύνων, καὶ λιμοῦ καὶ βαρβάρων, Θεοτόκε Παρθένε λύτρωσαι, μόνη προστασία, πιστῶν ἀκαταίσχυντε.

Ὠδὴ ς'

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

Ἐφ' ὑδάτων πορείας πεποίησαι, ὕδατα τῆς πλάνης ξηράνας τοὶς ῥεύμασι, τῶν Ἱερῶν αἱμάτων σου, καὶ πρὸς ὅρμον κατήντησας ἄκλυστον.

Ζωηφόρος νεκρὸς ἐχρημάτισας, Πάτερ τὴν ὑγρὰν Βασιλεῦ διερχόμενος, καὶ μαθηταῖς διδόμενος, διὰ

θείων σαφῶς εἰσηγήσεων.

Τὴν ἁγίαν στολὴν κατεποίκιλας, αἵμασι σεπτοὶς ὥσπερ βύσσον βασίλειον, ἣν Βασιλεῦ ἐνδέδυσαι, στεφηφόρος Χριστῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον

Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε, ἡ μετὰ Θεὸν προστασία τῶν δούλων σου, βαρβαρικῆς ἁλώσεως, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἀπολύτρωσαι.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ ΚΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασείας.

Στίχοι

- Τμηθείς, Βασιλεῦ, βασιλεὺς πόλου γίνη,
- Ἐξ αἱμάτων σῶν βάμμα κόκκινον φέρων.
- Εἰκάδα ἀμφ' ἕκτην Βασιλεὺς ξίφει αὐχένα κάρθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Γλαφύρα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Θεὸν Γλαφύρα ψυχικῶν δι' ὀμμάτων,
- Οὐ γλαφυρῶς νύν, ἀλλὰ τηλαυγῶς βλέπει

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Ὁσία Ἰούστα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Τρόπον σελήνης πλησιφαοῦς, Ἰούσταν,
- Λάμψασαν ἔργοις, μνήματος κρύπτει νέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Νέστωρ, τοὺς γονεῖς καταλιπῶν καὶ μονάσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Τοὺς οὐρανοὺς ἱδρῶσι Νέστωρ ἐπρίω,
- Δι' οὓς φύσιν τύραννον ἠρνήσω θέσει.

Ταὶς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμὴν

Ὠδὴ ζ'

Εἰκόνος χρυσῆς

Αἱμάτων βαφαίς, ἐπιχρώσας σεαυτῷ πορφύραν Μάρτυς, καὶ ταύτην χαίρων ἀμπεχόμενος, καὶ τῇ χειρὶ τὸ σωτήριον, ὅπλον τοῦ Σταυροῦ περιφέρων, Βασιλεῦ παναοίδιμε, τῷ ἀθανάτω Βασιλεῖ, συμβασιλεύεις ἀεί.

Τῇ ποίμνῃ τῇ σῇ, ἀπεδόθη τὸ καλῶς ἀθλῆσαν σῶμά σου, ἐκ θαλαττίων κόλπων πέλαγος, ἅμα πηγάζον ἰάσεων, καὶ τῶν παθημάτων ξηραῖνον, διεκχύσεις τῇ χάριτι, Ἱερομάρτυς Βασιλεῦ, τοῦ θείου Πνεύματος.

Νυμφίω Χριστῷ, νύμφην ὅλην ἀρεταὶς ἠγλαϊσμένην, καὶ παρθενία διαλάμπουσαν, Γλαφύραν Πάτερ προσήγαγες, ταύτην διδαχαὶς ὡραϊσας, καὶ νυμφῶνος ἠξίωσας, ἧ καὶ συγχαίρεις Βασιλεῦ, ἐν οὐρανίοις σκηναίς.

Θεοτοκίον

Ἡ μόνη ἐλπίς, καὶ βοήθεια πιστῶν Θεογεννῆτορ, σπεῦσον βοήθει τοὶς ἱκέταις σου, βυθιζομένοις ταὶς θλίψεσι, καὶ ἠπορημένοις Παρθένε, καὶ ἐν ὀδύνῃ ὑπάρχουσι, καὶ καταφεύγουσιν εἰς σέ, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Ὠδὴ η'

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς

Τὴ βακτηρία τῶν σοφῶν, διδαγμάτων πρὸς νομὰς σωτηριώδεις, σοῦ τὰ θρέμματα νέμων, τοὺς πονηροὺς καὶ βαρεῖς ἐκ μέσου Πάτερ λύκους ἤλασας, καὶ ἐσφαγιάσθης, ὥσπερ ἀρνίον θέλων.

Ἐκ θαλαττίων σὲ βυθῶν, μαργαρίτην ὡς τερπνὸν ἀναδοθέντα, συγκομίζουσι πίστει, οἱ Ἱεροὶ μαθηταί, θαυμάτων αἴγλην ἀποπέμποντα, Ἱερομαρτύρων, κανὼν καὶ μέγα κλέος.

Ὅλος ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ ἀναθέμενος σαυτὸν χρίσματι θείω, Ἱερῶς ἡγιάσθης, καὶ ἱερεύσας σαυτόν, προσήχθης Ἱερεὺς καὶ σφάγιον, ἐν τῇ ἀθανάτω, καὶ μυστικὴ τραπέζη.

Θεοτοκίον

Καταφυγὴ Χριστιανῶν, βοηθὲ τῶν ἐν δεινοῖς συνεχομένων, Παναγία Παρθένε, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς, κινδύνοις κλονουμένους πάντοθεν, καὶ πολλαὶς ἐφόδοις, τῶν πονηρῶν βαρβάρων.

Ὁ Εἱρμὸς

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοὶς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὠδὴ θ'

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον

Ἱερωσύνης παμμάκαρ, καὶ σεπτῆς μαρτυρίας, ταὶς θείαις ἀπαστράπτων καλλοναίς, νὺν κατοικεῖς τὰ οὐράνια, καὶ παρίστασαι χαίρων, Τριάδι τὴ Ἁγία Βασιλεῦ, μετὰ πάντων Μαρτύρων, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος.

Ὡς φωταυγής σου ἡ μνήμη, ἀπαστράπτουσα αἴγλην, ἐνθέων χαρισμάτων τοὶς πιστοίς, ὡς Ἱερόν σου τὸ τέμενος, ἔνθα κείμενος βρύεις, ἰάματα καὶ σώζεις Βασιλεῦ, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, τοὺς πόθωσε γεραίροντας.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, ὡς πηγὴ καθορᾶται, ἰάσεων ἐκβλύζουσα κρουνούς, καὶ θεραπεύουσα ἅπαντα, τὰ νοσήματα Πάτερ, ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων Βασιλεῦ, διὰ τοῦτο πιστῶς σου, τελοῦμεν τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον

Φωτοκυῆτορ Παρθένε, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, Ἀγγέλων Ἀποστόλων Προφητῶν, Ἱεραρχῶν Ἀθλοφόρων τε, καὶ Ὁσίων ἁπάντων, τὸν μόνον ὑπεράγαθον Θεόν, ἐκδυσώπει ῥυσθῆναι, κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμὸς

«Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορὰ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν».

Τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Α' Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.